

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tos/107/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519010191
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1519010191.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Vladimíra Buchvalda a Mgr. Michala Kačániho, PhD., v trestnej veci odsúdeného N. I., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. účinného do 31.07.2019, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V z 19.08.2020 sp. zn. 4Nt/6/2019, na neverejnom zasadnutí konanom 28. januára 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného N. I., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 09.10.2016 sp. zn. 0T/234/2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.10.2016, bol odsúdený Peter Selecký uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. (účinného do 31.07.2019), na tom skutkovom základe, že

dňa 07.10.2016 v čase asi o 11:50 hod. v Bratislave na S. ceste XX v predajni Kaufland počas riadnych otváracích hodín bez použitia násillia odcudzil z predajnej plochy Gazdovský oštiepok v hodnote 3,99 Eur, pričom tento si vložil pod bundu a bez zaplattenia vyšiel aj s tovarom cez pokladničnú zónu, čím poškodenej spoločnosti Kaufland Slovenská republika, v.o.s, so sídlom Trnavská cesta 41/A, Bratislava, IČO: XXXXXXXX, spôsobil celkovú škodu krádežou vo výške 3,99 Eur, kedy tovar z dôvodu porušenia podmienok skladovania ani nemohol byť vrátený do predaja, pričom tohto skutku sa dopustil po tom, čo bol dňa 20.11.2015 sankcionovaný za drobnú krádež v predajni Kaufland na S. ceste v Bratislave blokovou pokutou nezaplattenou na mieste vo výške 33,-Eur, číslo bloku XXXXXXXX, za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

Za uvedený trestný čin bol odsúdenému N. I. uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov a pre výkon uloženého trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Písomným podaním zo 21.03.2019 podal odsúdený N. I. prostredníctvom svojho obhajcu návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 0T/234/2016.

Súd I. stupňa na verejnom zasadnutí vypočul odsúdeného N. I. a oboznámil listinné dôkazy, jednak ktoré boli zadokumentované v súdnom spise Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 0T/234/2016, jednak ktoré tvorili súčasť súdneho spisu sp. zn. 4Nt/6/2019. Na návrh procesnej strany (odsúdeného) súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie v súvislosti s vyšetrovaním duševného stavu odsúdeného a následne na verejnom zasadnutí vykonal aj dôkaz prečítaním znaleckého posudku č. 14/2019 z 29.11.2019 písomne vyhotoveného MUDr. K. F., znalcom z odboru: Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria).

Následne bol napadnutým uznesením Okresného súdu Bratislava V z 19.08.2020 sp. zn. 4Nt/6/2019 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného N. I. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. OT/234/2016 zamietnutý, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania vyžadované ustanovením § 394 Tr. por.

Proti uzneseniu prvostupňového súdu o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania podal odsúdený N. I. ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí.

Odsúdený N. I. prostredníctvom zvoleného obhajcu v písomných dôvodoch svojej sťažnosti poukázal na prepúšťiaciu správu FN Trenčín - Chirurgia - väzenská časť zo 07.11.2016, v ktorej sa v rámci traumatologického vyšetrenia konštatuje: „t. č. pri vedomí, dezorientovaný časom/myslí si, že je štvrtok“ a v rámci psychiatrického vyšetrenia sa uvádza, že závislosť od alkoholu u odsúdeného nie je vylúčená. Podľa odsúdeného toto konštatovanie jednoznačne nedokazuje závislosť odsúdeného na alkohole. Z psychiatrického konziliárneho vyšetrenia vyplýva odporúčanie (v prípade nevyhnutnosti) mechanickej fixácie HKK podľa potreby - ak by bol napr. zmätený ako v daný deň v noci (zo 07.10.2016 na 08.10.2016), pričom aktuálne bol pacient plne v kontakte s realitou, nebol psychotonický stav, bez poruchy vedomia či orientácie, avšak za určitých okolností môže toto kolísať - napr. pri nočných stavoch zmätenosti, to znamená, že toho času bol v kontexte svojej psychopatológie schopný svoj zdravotný stav posúdiť dostatočne kriticky, nadržanom to tak pravdepodobne nebolo; jasný výsledok k ďalšiemu priebehu nebolo možné dať, aktuálne bol ale plne schopný svoj stav posúdiť. Odsúdený tiež konštatoval, že znalec sa v podanom znaleckom posudku odvolával na lekárske záznamy, a to už na lekársku správu z roku 2012, ktorú však znalec k posudku nepriložil, aby ju bolo možné vyhodnotiť. Znalec, ako aj súd pridržiavajúc sa záverov znaleckého posudku, pripustil forenzne bezvýznamnú mieru obmedzenia rozpoznávacej a vôľovej zložky odsúdeného v čase spáchania skutku, ale k zisteniam, konštatovaným vo vyššie uvádzaných lekárske správach sa znalec vôbec nevyjadruje. Znalec sa pritom nevyjadril nielen k tomu, že poúrazový stav bol spôsobilý u odsúdeného vyvolať zmätenosť a dezorientovanosť, ale a najmä ani k tomu, či také stavy (zmätenosť a dezorientovanosť) sú spôsobilé negatívne ovplyvniť rozpoznávaciu a ovládaciu zložku odsúdeného. Z tohto dôvodu navrhoval znalca vypočuť za účelom odstránenia pochybností o správnosti podaného znaleckého posudku, čo súd odmietol. Okrem toho, k mechanickej poškodeniu hlavy, ako je subdurálny hematóm, sa môže objektívne vyjadriť neurológ, nie psychiater. Odsúdený namietal odôvodnenie sťažnosťou napadnutého uznesenia, v ktorom súd uviedol, že k stavu zmätenosti a dezorientácie u odsúdeného v čase spáchania skutku mohlo dôjsť pre nadmerné požitie alkoholu v rozsahu vyvolania stredne ťažkého až ťažkého opojenia, nakoľko odsúdený sa dostal do stavu dezorientácie a zmätenosti aj dva týždne po tom, ako už žiaden alkohol nepožil a požiť nemohol, pretože od 07.10.2016 bol obmedzený na osobnej slobode. Je teda vylúčené, že stav dezorientácie a zmätenosti mohlo u odsúdeného vyvolať požitie alkoholu. Z lekárske správ pritom vyplývajú pochybnosti o závislosti odsúdeného na alkohole. Odsúdený mal prvý úraz hlavy dňa 16.07.2016 s následnou hospitalizáciou a potom až 26.10.2016 po jeho odpadnutí v šatni Justičného paláca vo výkone trestu odňatia slobody. Podľa odsúdeného nebolo dostatočne preukázané jednak to, že odsúdený bol v rozhodujúcom čase závislý na alkohole, ale najmä to, či stav zmätenosti a dezorientácie mohol mať vplyv na rozpoznávaciu a ovládaciu zložku vôle odsúdeného, prípadne v akom rozsahu. Na základe uvedeného navrhoval, aby súd napadnuté uznesenie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie alebo aby návrhu odsúdeného na obnovu konania sám vyhovel.

Ďalším písomným podaním odôvodnil sťažnosť aj sám odsúdený N. I.. V ňom poukázal na okolnosti späťvzatia pôvodne podaného návrhu na povolenie obnovy konania v danej trestnej veci, pričom ďalej uviedol, že aj v ústave na výkon trestu mu pri pohovore s psychiaterom a psychologom tieto potvrdili, že mechanickej poškodenie mozgu by nemal hodnotiť psychiater, ale neurológ po CT vyšetreniach a zisteniach z nemocní na neurologických oddeleniach. V jeho prípade pritom bolo zasiahnuté najmä pamäťové centrum a jedná sa o tzv. subdurálny hematóm, pri ktorom dochádza k presakovaniu krvi zo žíl a tepny a tiež spôsobuje stlačenie mozgu a ohrozenie života. Spreádzajúcimi príznakmi sú obrna, zvracanie, závrate, prudké bolesti hlavy, porucha vedomia, výpadky pamäti a dezorientácia. Odsúdený ďalej poukázal na to, že znalec ho dňa 04.11.2019 navštívil vo výkone trestu odňatia slobody, pričom v rámci vyšetrenia bol zameraný len na jednu problematiku, a to alkohol. Jemu samotnému skákal do reči, nenechal ho dokončiť myšlienku a nenechal si vysvetliť podstatné veci a okolnosti. Z jeho odpovedí si vyberal len určité veci vytrhnuté z kontextu a skladal si ich podľa vlastnej predstavy a vopred nastavenej šablóny. Nenechal si vysvetliť, že nebol odkázaný na odcudzenie oštiepku, lebo chodil do sociálnej výdajne, kde takýto sortiment bol v dostatočnom množstve, ako ani to, že peniaze mal, nakoľko

občas brigádoval. O mechanickom poškodení mozgu sa i napriek jeho dotazom v podstate nezmienil. Odsúdený N. I. tiež uviedol, že počas výkonu trestu odňatia slobody bol zaradený na výkon práce v areáli väznice, kedy ho postihol stav dezorientácie sprevádzaný silnými závratmi, nevedel, kde sa nachádza a ako sa dostal k oploteniu. Taktiež po preradení do iného ústavu na výkon trestu sa mu dvakrát stalo, že poblúdil pri návrate z vychádzky a nevedel, kde je. Nakoľko mal kladné hodnotenie jeho správania vo výkone trestu, bol pedagogickou ústavu navrhnutý na výkon práce na vonkajšie oddelenie, čo s ohľadom na svoje zdravotné problémy odmietol, aby nedošlo k niečomu, čo by bolo možné hodnotiť ako pokus o útek. Odsúdený poukázal aj na časť odôvodnenia napadnutého uznesenia, kde sa konštatuje: „a to ani za situácie, že v júni 2017 prekonal vnútrolebečné poranenie“, pričom on nič také neuvádzal a k žiadnemu zraneniu alebo poraneniu u neho nedošlo. Napokon odsúdený N. I. namietal aj postup v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 2T/128/2012 v súvislosti s rozhodovaním o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia v tejto veci, kedy súd rozhodol uznesením bez toho, aby bol určený termín verejného zasadnutia a aby bolo jemu a jeho obhajcoví doručené predvolanie. Vzhľadom na uvedené sa odsúdený domáhal použitia § 394 ods. 1 Tr. por., prípadne § 50 ods. 4 Tr. zák.

Krajský súd v Bratislave na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku, pričom zistil, že sťažnosť odsúdeného N. I. nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu.

Rozhodnutie o povolenie obnovy konania je podmienené materiálnou podmienkou, ktorá spočíva v povinnosti súdu konajúceho o povolenie obnovy konania, vyhodnotiť vplyv nového dôkazu alebo novej skutočnosti na už ustálený skutkový stav. Ako však vyplýva z písomného návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, ako aj z výsledkov vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí pred prvostupňovým súdom (predovšetkým išlo o realizovaný výsluch odsúdeného N. I., ďalej o znalecký posudok č. 14/2019 a oboznámené listinné dôkazy), neboli produkované žiadne také nové dôkazy alebo skutočnosti, týkajúce sa posudzovanej trestnej veci, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V posudzovanej veci argumenty a tvrdenia odsúdeného N. I. obsiahnuté v písomnom návrhu na povolenie obnovy konania i jeho ústne prednesy v rámci jeho výsluchu pred samosudcom prvostupňového súdu, považuje krajský súd v kontexte výsledkov vyplývajúcich z procesu dokazovania za účelové, a ako také nespĺňajú kritéria na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por.

Odsúdený sa v rámci svojich vyjadrení snažil prezentovať svoje objektívne existujúce zdravotné problémy ako také, ktoré v čase spáchania skutku vyvolali u neho stav nepríčetnosti. Táto skutočnosť nebola predmetom dokazovania a posudzovania v pôvodnom konaní a nebola ani súdu známa, preto podľa odsúdeného išlo o skutočnosť novú a na jej základe navrhoval, aby súd nariadil psychiatrické vyšetrenie odsúdeného za účelom vypracovania znaleckého posudku a ustálenia otázky, či sa odsúdený mohol ocitnúť v stave nepríčetnosti pre jeho ochorenie, a teda či bol v čase spáchania trestného činu trestne zodpovedný za jeho spáchanie. V kontexte uvedeného odsúdený pri svojej argumentácii vychádzal aj zo svojho nelogického správania v čase spáchania činu, keďže nebol odkázaný na krádež,

v čase spáchania činu mal peniaze a v podstate išlo o drobnú krádež. Podporným argumentom malo byť tiež to, že si na celý incident vôbec nepamätal a nemal vedomosť, že by v spoločnosti Kaufland kradol.

V zhode so závermi, ku ktorým dospel súd prvého stupňa, krajský súd konštatuje, že odsúdeným prezentované skutočnosti nie sú spôsobilé založiť zákonný dôvod vymedzený v § 394 ods. 1 Tr. por. na povolenie obnovy konania. Zo znaleckého posudku č. 14/2019 z 29.11.2019 vyhotoveného znalcom psychiatrom totiž vyplýva, že odsúdený N. I. v čase spáchania skutku v trestnej veci Okresného súdu Bratislava V vedenej pod sp. zn. OT/234/2016 dňa 07.10.2016 a v minulosti netrpel duševnou chorobou, avšak bola u neho zistená duševná porucha, ktorou je závislosť od alkoholu. Odsúdený v čase činu vedel rozpoznať protiprávnosť svojho konania, a to aj z aspektu prekonania úrazu mozgu v júli roku 2016. Stredne ťažká až ťažká alkoholická opojenosť nemala forénzny význam na dopytovanú rozoznávaciu zložku konania odsúdeného v čase skutku a rovnako odsúdený vedel ovládať svoje konanie vo forenzne nevýznamne zmenšenej miere, a to iba z dôvodu alkoholického opojenia, v ktorej sa nachádzal. Oboje zložky konania v čase skutku neboli u posudzovaného vymiznuté, ani forenzne významne zmenšené, a to ani za situácie, že v júli roku 2016 prekonal vnútro lebkové poranenie. U odsúdeného nie sú podklady pre konštatovanie duševnej organickej poruchy /choroby - poúrazovej demencie, a ani epilepsie, nie sú podklady pre konštatovanie organickej poruchy osobnosti ako následku poúrazových zmien mozgu/.

Uvedené zistenia znalca, o ktorých ani krajský súd nemal žiaden dôvod pochybovať, opodstatnene umožňujú prijať záver, že v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nebol produkovaný žiaden taký nový dôkaz, ktorý by bol spôsobilý podstatným spôsobom narušiť alebo zmeniť pôvodne ustálený skutkový stav veci.

Pokiaľ odsúdený N. I. namieta, že znalec psychiater sa nemôže objektívne vyjadriť k mechanickému poškodeniu hlavy, ako je subdurálny hematóm, ale k tejto otázke sa môže objektívne vyjadriť iba neurológ, krajský súd uvádza, že vyšetrenie duševného stavu a na jeho základe konštatovanie existencie alebo neexistencie duševnej choroby s ďalšími s tým spojenými zisteniami, na podklade ktorých môže súd posudzovať otázku príčetnosti alebo nepríčetnosti obvinenej osoby (v danom prípade osoby odsúdenej iba z hľadiska existencie dôvodu na povolenie obnovy konania), prináleží výlučne znalcom psychiatrom. V danom prípade sa pritom znalec ani nevyjadroval k samotnému mechanickému poškodeniu mozgu, ale sa zaoberal otázkou, či takéto poškodenie môže mať vplyv na duševný stav odsúdeného, čo nepochybne patrí do jeho kompetencie z hľadiska svojho odborného zamerania. Uvedené vyplýva z posudkovej časti znaleckého posudku (str. 13), kde znalec uvádza, že podstatné z psychiatricko - forenzného hľadiska je, že posudzovaný nemá v dôsledku týchto úrazov hlavy - mozgu konštatovaných /ani v dokumentácii/ duševnú organickú poruchu, resp. chorobu - demenciu, ktorá by mohla vzniknúť na podklade poúrazových zmien - pomliaždenie, útlak štruktúr mozgu - preukazujú to opakované CT vyšetrenia mozgu. O stav „neustáleho zakrvácania a tlaku na mozog a pamäťové miesta“ u posudzovaného sa nejedná. Záverom posudkovej časti znalec výslovne konštatuje, že neboli zistené evidentné známky organickej poruchy osobnosti (po poškodení CNS - mozog), pričom po opakovaných úrazoch (7/2016 a 10/2016) hlavy - mozgu so subdurálnym hematómom, resp. subarachnoidálnym krvácaním v resorbácii, nie sú v dokumentácii zistené následky ako napr. kontúzne ložiská (pomliaždenie mozgu po útlaku mozgu). Epilepsia nebola zistená, resp. epileptické záchvaty boli vyhodnotené ako symptomatické - príznakové pri, resp. ako dôsledok dlhodobého pitia alkoholu. Znalec taktiež konštatuje, že z hľadiska objektívneho psychiatrického nálezu a klinickej symptomatiky a za situácie komplexného objektívneho dokumentačného posúdenia, je konanie posudzovaného v čase skutku „zaťažené“ iba jeho alkoholickým opojením.

Všetky vyššie uvedené zistenia znalca prezentované v znaleckom posudku nezakladajú dôvod na akúkoľvek pochybnosť o jeho správnosti, pričom v rámci posudzovanej veci majú oporu aj v dôkazoch, ktoré boli zabezpečené už v pôvodnom konaní. V tomto smere možno poukázať na záznam o dychovej skúške uskutočnenej niečo vyše dvoch hodín po spáchaní skutku, kedy bola odsúdenému N. I. namieraná hodnota 1,04 mg/l alkoholu v dychu, čo je v prepočte 2,17 promile.

Tento stav alkoholovej opojenosti odsúdeného v čase skutku a bezprostredne po ňom dáva vysvetlenie aj na odsúdeným prezentovanú nelogickosť jeho správania, ktorá tak zjavne nebola prejavom duševného ochorenia odsúdeného, ktorá by vylučovala jeho trestnú zodpovednosť za spáchaný trestný čin. K tomu krajský súd ešte dodáva, že podkladom pre znalcov zistenie o alkoholovej závislosti odsúdeného nebola len lekárska správa z roku 2012. V prepúšťacej správe z hospitalizácie odsúdeného od

16.07.2016 do 18.07.2016 sa výslovne uvádza „odznievajúca alkoholová ebrieta“, v lekárskej správe z 07.10.2016 sa ako diagnostický záver konštatuje „Porucha psychiky a správania zapríčinená užívaním alkoholu: akútna intoxikácia“ a abúzus alkoholu sa uvádza aj v správach z hospitalizácie od 25.10.2016 do 26.10.2016, od 26.10.2016 do 07.11.2016 a od 07.11.2016 do 16.11.2016. V poslednej z uvedených prepúšťacích správ sa okrem iného uvádza „abstinenčný syndróm pri zmätenosti“. Naposledy zmienené konštatovanie odôvodňuje záver o neopodstatnenosti aj ten námietky odsúdeného, v zmysle ktorej k stavu zmätenosti a dezorientácie u odsúdeného v čase spáchania skutku nedošlo pre nadmerné požitie alkoholu, nakoľko odsúdený sa dostal do stavu dezorientácie a zmätenosti aj dva týždne po tom, ako už žiaden alkohol nepožil a požiť nemohol, pretože od 07.10.2016 bol obmedzený na osobnej slobode.

Zo znaleckého posudku nevyplýva ani žiadna taká skutočnosť, ktorá by zakladala dôvod na úvahu o možnej zmenšenej pričítanosti a ktorá by tak eventuálne mohla viesť k záveru, že pôvodne uložený trest by bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Okresný súd postupoval tiež správne, keď ďalšie návrhy odsúdeného na výsluch znalca MUDr. K. F. a výsluch svedkyne T. C. odmietol. Aj podľa názoru krajského súdu by vykonanie týchto dôkazov presahovalo rámec potrieb konania o povolení obnovy konania. Menovaná svedkyňa nedisponovala podstatnými relevantnými informáciami o skutku, jeho priebehu, či o okolnostiach, ktoré k nemu viedli, pričom osobou odsúdeného a otázkou jeho duševného stavu v čase skutku sa mohol zaoberať iba znalec psychiater. Vzhľadom na obsah znaleckého posudku a závery v ňom obsiahnuté, ani sťažnostný súd nezistil žiaden dôvod, pre ktorý bolo potrebné znalca vypočuť k ním podanému znaleckému posudku, ktorý bol na verejnom zasadnutí prečítaný v súlade s § 268 ods. 2 Tr. por. v spojení s § 295 ods. 2 Tr. por. Odsúdený N. I. pritom návrh na výsluch znalca urobil prostredníctvom svojho obhajcu až na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.08.2020, hoci obhajca mal predmetný znalecký posudok k dispozícii už dňa 04.02.2020. Z tohto hľadiska išlo o dostatočný časový priestor, aby takýto návrh na výsluch znalca bol urobený s dostatočným časovým predstihom pred konaním verejného zasadnutia. Naposledy konštatovaná skutočnosť však nemení nič na tom, že znalecký posudok a v ňom obsiahnuté relevantné zistenia a závery nezakladajú žiaden dôvod pochybovať o jeho správnosti a ktoré by odôvodňovali vykonať výsluch znalca na verejnom zasadnutí.

K ďalším sťažnostným námietkam odsúdeného krajský súd konštatuje, že súd nie je oprávnený posudzovať samotný priebeh vyšetrenia odsúdeného zo strany znalca iba na základe subjektívnych dojmov odsúdeného, v zmysle ktorých znalec nepostupoval podľa jeho predstáv o tom, čo mal alebo nemal skúmať, resp. čo považoval alebo nepovažoval za dôležité.

Na základe vykonaného dokazovania v tomto posudzovanom konaní teda sťažnostný súd uzatvára, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nevyplývajú žiadne také dôkazy a skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvolať vyšší stupeň pravdepodobnosti o tom, že v pôvodnom konaní došlo k podstatným skutkovým chybám, ktoré mohli mať reálny vplyv na výrok o vine a výrok o treste.

Krajský súd v Bratislave záverom dodáva, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, účelom ktorého je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatného rozhodnutia, pokiaľ dodatočne vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli rozhodujúcemu orgánu, v danom prípade súdu skôr známe a teda v právoplatnom súdnom rozhodnutí sa ani nemohli brať do úvahy. Súčasne treba zdôrazniť, že tieto nové skutočnosti musia byť tak závažné, že odôvodňujú zásah do stability a nezmeniteľnosti právoplatného odsudzujúceho rozhodnutia. Tieto však v danom prípade zistené neboli. Účelom obnovy konania nie je preto revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní, tieto sú totiž nezvratné, nemožno ich meniť, ani inak korigovať a dôkazy, ktoré už boli vykonané v pôvodnom konaní nemožno neustále opakovať.

Vo vzťahu k námietkam odsúdeného týkajúcich sa postupu v konaní vedenom v inej trestnej veci (konanie o osvedčení/neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vedeného na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 2T/128/2012), krajský súd dodáva, že takýmito námietkami nie je oprávnený sa v tomto konaní vôbec zaoberať.

So zreteľom na uvedené nadriadený súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď návrh na povolenie obnovy konania podaný odsúdeným N. I. zamietol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. a preto sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu bola rovnako zamietnutá ako nedôvodná.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.